

Сьогодні весь наш народ і його Збройні Сили святкують День радянської артилерії. Хай живуть славні радянські артилеристи!

За дальший розвиток і піднесення громадського тваринництва на Україні

Виклад доповіді тов. М. Т. Кальченка на республіканській нараді по тваринництву

—На основі історичної постанови вересневого Пленуму ЦК КПРС «Про заходи дальшого розвитку сільського господарства СРСР», — говорить тов. М. Т. Кальченко, — Партия і Уряд прийняли ряд найважливіших рішень, які забезпечують куте піднесення всіх галузей соціалістичного сільського господарства. Як відомо, Пленум ЦК КПРС визнав неблагополучним становище в ряді галузей сільського господарства, особливо в тваринництві, і вказав шляхи ліквідації нетерпимого відставання цієї найважливішої галузі колгоспного і радгоспного виробництва. В багатьох колгоспах громадське тваринництво ще не стало високотоварною і високодоходною галуззю. За останні роки поголів'я худоби зростає дуже повільно, а поголів'я корів досі не досягло довоєнного рівня, це низька продуктивність худоби, допускаються великі втрати від падежу і яловості молочного поголів'я, догляд за тваринами поставлений погано. Кормова база тваринництва розвинута недостатньо. Незадовільно стоїть справа з тваринницькими приміщеннями, зовсім недостатньо механізовані трудомісткі процеси на фермах. Ця оцінка стану тваринництва, дана Пленумом ЦК КПРС, в повній мірі стосується і нашої республіки.

Завдяки величезній допомозі, поданій Союзним урядом і ЦК КПРС, колгоспи і радгоспи республіки в порівняно короткий строк ліквідували тяжкі втрати, заподіяні народному господарству в роки війни і тимчасової гітлерівської окупації. У відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР і ЦК КПРС господарський рік у тваринництві вже закінчився в жовтні. До цього часу план розвитку тваринництва по окремих видах худоби виконаний у таких розмірах: по великій рогатій худобі — на 99,6 процента, по свинях — на 128,4 процента, по вівцях і козах — на 108,9 процента. Багато колгоспів, радгоспів і цілих районів добились високої продуктивності худоби, зокрема, по надою молока. Так, колгоспи Жашківського району, Київської області, Вінницького району, Вінницької області, та інші рік у рік одержують по 2.200—2.400 кілограмів молока на корову. Колгоспи імені Сталіна, Селидівського району, Сталінської області, імені 10-річчя Жовтня, Мало-Дівицького району, Чернігівської області, та інші в 1951—1952 рр. одержали в середньому від кожної корови

більш як по 4.000 кілограмів молока.

У колгоспах і радгоспах республіки вирости тисячі передовиків тваринництва — справжніх майстрів своєї справи. Герой Соціалістичної Праці тов. М. Х. Савченко з колгоспу імені Леніна, Лебединського району, Сумської області, в 1952 році надоїла по 7.164 кілограми молока від кожної корови, доярка колгоспу «Більшовик», Золотоніського району, Полтавської області, тов. Кириченко за 10 місяців нинішнього року вже надоїла по 6.928 кілограмів молока від кожної корови, доярка тов. Рева з цього ж колгоспу — по 6.838 кілограмів. Ряд районів і багатьох колгоспів республіки досягли високих показників у розвитку свинарства. В колгоспі «Новий шлях» і «Всесвітній Жовтень», Чернігівського району, Чернігівської області, імені 8 березня, Куп'янського району, Харківської області, та інших, на кожні 100 гектарів ріллі одержано по 2—4 тонни свинини в живій вазі.

Передові колгоспи одержують також високі настриги тонкої вовни. Тваринники сільгоспартілі імені Калініна, Цюрупинського району, Херсонської області, настригли по 6,5 кілограма вовни з кожної вівці, а колгосп імені Мічуріна, Новотроїцького району цієї області, з 5.530 овець своєї отари одержав з кожної по 5,2 кілограма вовни, в тому числі по групі тонкорунних — по 6 кілограмів.

Проте, вже тепер всі колгоспи і радгоспи республіки можуть і повинні забезпечити більш високу продуктивність худоби. Товариш М. С. Хрущов у доповіді на Пленумі ЦК КПРС вказав, що для повного задоволення потреби населення в молоці і молочних продуктах необхідно одержувати на кожні 100 гектарів усіх орних земель, лук і пасовищ по 260 центнерів молока.

Передові колгоспи республіки вже добились таких показників. Так, колгосп імені 10-річчя Жовтня, Мало-Дівицького району, Чернігівської області, надоїв у 1952 році по 3.906 літрів молока від кожної корови, що становить 363 центнери молока на 100 гектарів земельної площі сільгоспартілі. У 1952 році грошові доходи колгоспів республіки від тваринництва збільшились проти 1951 року на 70 процентів.

У колгоспі імені Сталіна, Селидівського району, Сталінської області, доходи від тваринництва перевищили 2 мільйони карбованців і становлять 59 процентів усіх доходів,

За досягнення високих показників у тваринництві нагороджені орденами і медалями 1.543 працівники тваринницьких ферм, з них 86-ти присвоєне звання Героя Соціалістичної Праці.

—Поряд з цими досягненнями, — говорить доповідач, — слід особливо підкреслити серйозні хиби. В 1953 році колгоспи республіки не виконали державний план збільшення поголів'я корів. Особливо відстають з виконанням плану Київська, Чернігівська, Сумська, Запорізька, Полтавська і Тернопільська області.

Все ще не досягло довоєнного рівня поголів'я корів в особливості власності колгоспників, колгоспників і службовців. Низька питома вага корів у загальному поголів'ї великої худоби. Ще й тепер у ряді районів не викито достатніх заходів до вирощування телиць і збереження корів. Колгоспи Київської області в 1953 році недовиконали план по коровах на 23 тисячі голів, проте в жовтні, через відсутність контролю з боку сільськогосподарських органів, велика кількість корів і телиць здана і продана заготівельним організаціям на м'ясо.

Великою хобою в розвитку громадського тваринництва є низька його продуктивність. Основна причина цього полягає в поганому догляді і годівлі тварин. За останні роки має місце зниження удоїв молока, а в ряді областей — настригів вовни; низькі удої молока в колгоспах Житомирської, Тернопільської, Волинської, Чернігівської і Кам'янець-Подільської областей.

Неблагополучний стан у розвитку тваринництва, як на це цілком правильно вказується в постанові Пленуму ЦК КПРС, є, насамперед, результатом відставання виробництва і заготівлі кормів. У багатьох колгоспах слабо розвинуте травосіяння, вкрай низька врожайність природних і сінних трав; в занедбаному стані знаходиться виробництво кормових коренеплодів і баштанних культур, а також кукурудзи і сояшника, які висіваються на силос, надзвичайно мало вирощується картоплі на корм худобі.

Кукурудза і сояшник, що висіваються на силос, в результаті поганого обробітку і застосування суцільних посівів дають у багатьох колгоспах по 50—70 центнерів зеленої маси з гектара. Тим часом, кукурудза, посіяна на силос квадратно-гнездовим способом, і добре оброблена, дає 500 і більше центнерів силосної маси з гектара. Це переко-

ливо показано на прикладі колгоспу імені Маленкова, Винницького району, Львівської області, який виростив понад 450 центнерів силосної кукурудзи з кожного гектара на площі 36 гектарів.

Винятково важливе значення для підвищення продуктивності худоби, особливо в районах Полісся і Лісостепу, має картопля. Відомо, що 10 пудів картоплі дають один пуд свинини.

Особливо уваги заслуговує порівняно нова для Полісся культура — кормовий люпин, який передові колгоспи сіють не тільки на зерно, але й на зелений корм і силос. У колгоспі «Новий шлях», Чернігівського району, збирають його з гектара по 18 центнерів зерна і по 400 центнерів зеленої маси.

У здійсненні завдань по дальшому розвитку тваринництва винятково відповідальна роль належить машинно-тракторним станціям. Проте, більшість МТС не виконус планових завдань по сінокосянню, силосуванню, по переробці кормів і підготовці їх до згодовування.

Великим гальмом у розвитку громадського тваринництва є відсутність у багатьох колгоспах добрих тваринницьких приміщень. Тим часом, план будівництва приміщень для худоби рік у рік не виконується. На 1 листопада споруджено корівників лише 44 проценти до завдання, свинарників — 79 процентів, вівчарень — 40,6 процента і пташників — 56,5 проц.

На 1954 рік передбачене значне розширення будівництва тваринницьких приміщень, для чого виділяється велика кількість будівельних матеріалів. МТС зобов'язані подавати допомогу колгоспам в будівництві тваринницьких приміщень, силосних споруд, транспортуванні будівельних матеріалів, розпилюванні лісу. Вирішальне значення має також заінтересованість колгоспників у розвитку громадського тваринництва. Необхідно, зокрема, забезпечити регулярне грошове авансування колгоспників по трудових, вироблених у тваринництві.

—Тваринництво — одна з найскладніших галузей сільськогосподарського виробництва, — говорить наприкінці тов. М. Т. Кальченко. — Щоб успішно здійснити завдання, поставлені Партією і Урядом у справі розвитку тваринництва, радянські і сільськогосподарські органи повинні рішуче посилити керівництво цією найважливішою галуззю колгоспного і радгоспного виробництва. (РАТАУ).

СВОЄЧАСНО ПІДГОТУЄМОСЯ ДО ВЕСНЯНОЇ СІВБИ!

НАПРУЖЕНА ПРАЦЯ РЕМОНТНИКІВ

В майстерні і на підв'язці Балківської МТС розгорнулася підготовка до весняної сівби 1954 року. Зустріти весну у всеозброєнні — ось мета кожного механізатора.

Колектив ремонтників, натхненний рішенням вересневого Пленуму ЦК КПРС, взяв зобов'язання достроково, до 20 грудня, повністю закінчити ремонт всіх 39 тракторів, які необхідно відремонтувати в четвертому кварталі.

На 19 листопада вже відремонтовано 13 тракторів, вісім з них капітально, решта — біжучо.

Зараз на капітальному ремонті знаходиться 9 тракторів, на біжучому — 13.

Успіхи справи тут вирішує хороша організація праці, зростаюча активність і творча ініціатива ремонтників.

На вузлі по зборці й розборці тракторів (старший вузла тов. Башманов) працює майстер т. Корсунь. Щоденні норми він виконує на 120—130 процентів. Добре працює старший вузла по ремонту моторів тов. Міняйло. Він виконує норми на 120—125 процентів. Електроварник майстерні комсомолець тов. Гергель теж добивається значних успіхів. Показник його роботи — 120—125 процентів.

Зараз колектив механізаторів напружено бореться за виконання взятого зобов'язання. Є. ТАБУРЯНСЬКА, диспетчер Балківської МТС.

ОПЕРАТИВНІШЕ КЕРУВАТИ ПІДГОТОВКОЮ ДО ВЕСНИ

Настав осінньо-зимовий період — період, який повинен бути використаний для ремонту інвентаря очищення насіння, заготівлі і вивезення місцевих добрив на поля, для підготовки кадрів сільського господарства на агрокурсах.

Однак всі ці питання зовсім не турбують керівників сільгоспартілі ім. Сталіна (с. П'ятихатки) — голова тов. Семеренко. Тут до цього часу не розгорнута ділова підготовка до весняної сівби. Лежить 778 центнерів неочищеного посівного матеріалу. Два трієри в колгоспі простоюють, не використовуються тому, що чекають зерноочисну машину «ВІМ».

В сільгоспартілі не виготовляють щити для снігозатримання, торфові горщечки, не ремонтують парникового господарства. На поле не вивезено жодної тонни гною. В колгоспі до цього часу не підживлено жодного гектара посіву озимих культур.

А час би правління рішуче покінчити з відпочинком на лаврах самозаспокоєння, і поділовому взятися за підготовку до весняної сівби.

М. ЛИТВИНЕНКО.

